

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 80.338 van 20 mei 1999
in de zaak A. 37.247/VII-12.090.**

In zake : de gemeente DENDERLEEuw

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat W. ZIMMERMANN,
kantoor houdende te HASSELT,
P. Bellefroidlaan 12.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de gemeente DENDERLEEuw op 9 november 1987 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het ministerieel besluit van de Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid van 3 september 1987 waarbij aan de n.v. VANDERSANDEN vergunning werd verleend voor de exploitatie van een graverij van baksteenaarde gelegen te Denderleeuw, kadastrale percelen 2e afdeling, Sectie B, nrs. 242a, 243c, 245, 246, 247/2a, 247/2b, 248a, 248b, 249, 251a, 254d, 254e, 255a, 259, 327a, 328a, 329, 330a, 332b, 332c, 332d, 333c, 333d, 333e, 333f, 335a, 335b, 373 en 374;

Gezien de memorie van antwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de beschikking van 2 september 1993 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 8 maart 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 1 april 1999;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M. DERIJCK, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat M. ZIMMERMAN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 3 oktober 1986 wordt namens de n.v. VANDERSANDEN bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen een aanvraag ingediend om een graverij van baksteenaarde te ontginnen, gelegen op het grondgebied van de gemeente Denderleeuw.

1.2. Met een attest van 16 oktober 1986 bevestigt de provinciegriffier dat de aanvraag werd ingeschreven in het bijzonder register onder nr. 79.

1.3. Gedurende de periode van 27 oktober 1986 tot 10 november 1986 organiseert de gemeente Denderleeuw een openbaar onderzoek omtrent de vergunningsaanvraag. Tien bezwaren worden ingediend.

1.4. Vervolgens wint de mijningenieur overeenkomstig artikel 8 van het koninklijk besluit van 15 april 1959 betreffende de toelating om graverijen te ontginnen met een schrijven van 18 februari 1987 bepaalde adviezen in.

a) Het bestuur voor ruimtelijke ordening brengt een (niet gedateerd) gunstig advies uit, mits bepaalde voorwaarden worden in acht genomen.

b) Het bestuur voor landinrichting dient geen advies in binnen de gestelde termijn van dertig dagen, waardoor het geacht wordt gunstig te zijn.

c) De nationale dienst voor opgravingen deelt op 20 februari 1987 mee geen bezwaren te hebben tegen de kleiontginning.

d) De gemeente Denderleeuw deelt met een schrijven van 24 februari 1987 mee dat op de bewuste percelen geen ondergrondse leidingen aanwezig zijn voor het vervoer van gasvormige en andere produkten.

e) Op 2 maart 1987 brengt het bestuur voor het mijnwezen een gunstig advies uit, mits het opleggen van een reeks voorwaarden.

f) Op 3 maart 1987 laat het bestuur van land- en tuinbouw weten dat er vanuit landbouwkundig standpunt geen bezwaren zijn.

1.5. Op 22 mei 1987 maakt de mijningenieur zijn advies op. Na de ingediende bezwaren te hebben weerlegd

wordt door de mijningenieur een principieel gunstig advies verleend, zij het dat de exploitant bijzondere voorwaarden dient in acht te nemen.

Het advies besluit als volgt :

"De aangevraagde percelen zijn volgens het gewestplan gelegen in een ontginningsgebied met nabestemming landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Met deze aanvraag beoogt de N.V. VANDERSANDEN de zekerheid te bekomen om gedurende een lange termijn in haar eigen kleibehoeften te kunnen voorzien.

Momenteel is het bedrijf genoodzaakt klei aan te kopen in kleine hoeveelheden, afkomstig van diverse ontginningen. Dit veroorzaakt schommelingen in de kwaliteit en de onzekerheid inzake beschikbaarheid van de grondstoffen. Op termijn gaat het bedrijf bovendien ernstige bevoorradingsproblemen tegemoet.

Rekening houdend met hetgeen voorafgaat is het advies van de Dienst gunstig.

De bijzondere voorwaarden in bijlage vermelden de noodzakelijke voorwaarden voor de ontginning";

1.6. Op 10 juli 1987 brengt de bestendige deputatie een gunstig advies uit.

1.7. Op 3 september 1987 neemt de gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid de thans bestreden beslissing: aan de n.v. VANDERSANDEN wordt vergunning verleend voor de exploitatie van haar graverij van baksteenaarde gelegen te Denderleeuw.

Het bestreden besluit wordt als volgt gemotiveerd :

"Overwegende dat het bedrijf reeds beschikt over de ministeriële vergunning nr. 4/63/B/422 van 7 juni 1963 op naam van de P.V.B.A. DENDERSTEEN voor de kadastrale percelen, sectie B, nrs. 334a, 334b, 336, 337, 338a, 339f, 339g, 340, 341, 342c, 342e, 342f, 343a, 343b en eveneens beschikt over het besluit van het Schepencollege van Denderleeuw van 25 augustus 1976 voor de periode van één jaar op naam van de P.V.B.A. DESIMPEL voor de kadastrale percelen sectie B, nrs. 342f, 342e, 342k, 339g, 339f, 337 en 338a;

Overwegende dat de aangevraagde percelen volgens het gewestplan Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem gelegen zijn in een ontginningsgebied met

nabestemming landschappelijk waardevol agrarisch gebied; dat de kadastrale percelen nrs. 244 en 252/2 geen eigendom zijn en er geen ontginningsrecht is; dat de overige percelen eigendom zijn van de N.V. VANDERSANDEN;

Overwegende dat door de ontginning van de betrokken percelen het bedrijf de zekerheid beoogt om gedurende een lange termijn in de eigen kleibehoeften te kunnen voorzien;

Overwegende dat momenteel het bedrijf genoodzaakt is klei aan te kopen in kleine hoeveelheden, afkomstig van diverse ontginningen; dat dit schommelingen veroorzaakt in de kwaliteit en de onzekerheid inzake beschikbaarheid van de grondstoffen; dat op termijn het bedrijf bovendien ernstige bevoorradingsproblemen tegemoet gaat;

Overwegende dat de uitgebrachte adviezen gunstig zijn;

Overwegende dat de ingediende bezwaren grotendeels weerlegd worden in het verslag van 22 mei 1987 van de Mijningenieur van de Dienst Natuurlijke Rijkdommen en Energie te Gent; dat de opgelegde vergunningsvoorwaarden de ingediende bezwaren verder ondervangen en een rationele uitbating van de graverij en de nabestemming van het gewestplan waarborgen; dat de vergunning derhalve kan worden verleend";

2. De gegrondheid van het beroep.

2.1.1. Overwegende dat de verzoekende partij als eerste middel de schending aanvoert van artikel 8 van het koninklijk besluit van 15 april 1959 betreffende de toelating om graverijen te ontginnen, doordat zij nooit geraadpleegd werd door de mijningenieur, niettegenstaande zij een evident belang heeft bij voorliggende zaak, en niettegenstaande zij reeds in haar schrijven van 7 november 1986 het provinciebestuur aangaande haar houding had ingelicht en voorbehoud had geformuleerd voor het innemen van een gemotiveerd standpunt;

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat het onderzoek commodo et incommodo voor de gemeentebesturen de geëigende weg is om, naast de bezwaren van de bevolking, de eigen bezwaren tegen een vergunningsaanvraag bij een hogere overheid bekend te maken, dat in casu het college van burgemeester en

schepenen van de verzoekende partij geen bezwaren maakte tegen de vergunningsaanvraag; dat, voorts, zij doet gelden dat de mijningenieur met een brief van 18 februari 1987 het college van burgemeester en schepenen van de verzoekende partij wel degelijk heeft geraadpleegd en dat op die brief het schepencollege meedeelde dat er geen leidingen aanwezig waren voor het vervoer van gasvormige en andere producten;

2.1.3. Overwegende dat naar luid van artikel 8 van het koninklijk besluit van 15 april 1959 betreffende de toelating om graverijen te ontginnen, zodra de termijn voor aanplakken is verstreken, de bestendige deputatie de aanvraag voor onderzoek en advies voorlegt aan de mijningenieur van het gebied en dat deze de overige besturen raadpleegt die bij de zaak belang mochten hebben; dat uit het administratief dossier blijkt dat de mijningenieur in toepassing van evengenoemd artikel 8 aan verschillende besturen een op 18 februari 1987 gedateerde brief heeft gericht waarop die besturen ook hebben geantwoord en hun advies hebben verleend; dat ook de verzoekende partij een brief gedateerd 18 februari 1987 vanwege de mijningenieur moet hebben ontvangen, vermits zij daarvan melding heeft gemaakt in de hoofding van haar antwoordbrief van 24 februari 1987; dat wordt vastgesteld dat op de laatste twee cijfers na, die gaan van 36 tot 40, de brieven van 18 februari 1987 van de mijningenieur alle hetzelfde refertenummer hebben, te weten 87/10/4/1/122/1/280; dat ook in de antwoordbrief van de verzoekende partij naar datzelfde refertenummer wordt verwezen, namelijk 87/10/4/1/122/1/280/36; dat twee van die reeks brieven zijn neergelegd en dat het blijkt te gaan om identieke voorgedrukte typebrieven; dat alhoewel noch de verwerende, noch de verzoekende partij de brief van 18 februari 1987, die werd toegezonden aan laatstgenoemde partij, heeft neergelegd, de hiervoren aangebrachte elementen er voldoende op wijzen dat het eenzelfde brief betreft als die welke

naar de andere besturen werd verzonden; dat dienvolgens kan worden aangenomen dat de verzoekende partij wel degelijk door de mijningenieur werd geraadpleegd; dat het middel feitelijke grondslag mist;

2.2.1. Overwegende dat de verzoekende partij als tweede middel de schending aanvoert van de artikelen 14, 45, § 5, en 44 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw, van artikel 5, § 2, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, en van het bepaalde in artikel 5.7 van de algemene, bijzondere en aanvullende voorwaarden inzake ontginning, opvulling en afwerking, gehecht aan de exploitatievergunning, doordat de bouwvergunning voor het aanzienlijk wijzigen van het reliëf van de bodem niet werd verleend en ook niet kon worden verleend wegens de onverenigbaarheid met een in voorbereiding zijnd bijzonder plan van aanleg en de milieuvergunning en ook het verkrijgen van de milieuvergunning geschorst blijft zolang de bouwvergunning niet is verleend.

2.2.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt wat volgt :

"Aangezien in eerste instantie dient opgemerkt dat waar de gemeente Denderleeuw het Milieuvergunningsdecreet van 28 juni 85 aanhaalt als zijnde nageleefd, dient gesteld dat dit decreet op huidig ogenblik nog geen kracht van wet heeft.

Dat inderdaad het advies van de Raad van State over het uitvoeringsbesluit dat aan dit decreet gehecht moet worden vooraleer het operationeel kan worden, nog niet is verleend.

Op het ogenblik van behandeling van de aanvraag door de bevoegde Gemeenschapsminister was alleen het Koninklijk Besluit van 15 april 59 van kracht wat betreft de exploitatievergunning.

Aangezien verzoekster voorts aanvoert dat betreffende de aanvraag van de NV VANDERSANDEN, ingediend op 31 maart 1987, deze door de gemeente Denderleeuw werd geweigerd, zich baserende op de door haar genomen principebeslissing dd. 4.11.86, houdend het opstellen van een bijzonder plan van aanleg ter

wijziging van de zone 'ontginningsgebied', ingetekend op het Gewestplan 'Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem' dat definitief is geworden bij K.B. dd. 30.5.78, wel(k) bijzonder plan van aanleg ertoe strekt de bestemming van het bedoelde ontginningsgebied te wijzigen.

Dat evenwel verzoekster uit het oog verlies(t) dat, op het ogenblik van behandeling van de aanvraag door de bevoegde Gemeenschapsminister, evenals op het gebied van de uitvaardiging van het aangevochten Ministerieel Besluit dd. 3.9.87, er nog geen bijzonder plan van aanleg was goedgekeurd, en hiermede dan ook geen rekening kon worden gehouden.

Aangezien bovendien dient opgemerkt te worden dat in het K.B. van 15 april 59 geen bepalingen werden opgenomen betreffende de bijzondere plannen van aanleg";

2.2.3.1. Overwegende dat de gemeenteraad van de verzoekende partij op 4 november 1986 de principiële beslissing nam tot het laten opmaken van een bijzonder plan van aanleg wat de zone betreft gelegen langs de Vinkenlaan te Denderleeuw, gekend onder de bestemming ontginningsgebied, teneinde de bestemming van het ontginningsgebied te wijzigen; dat op 14 januari 1987 het schepencollege besloot daartoe een ontwerp van overeenkomst af te sluiten met het studiebureau "Mens en Ruimte";

2.2.3.2. Overwegende dat artikel 14, eerste lid, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw, zoals dat luidde ten tijde van de bestreden beslissing, voorschrijft dat elke gemeente van het Koninkrijk hetzij uit eigen beweging, hetzij binnen de haar door de Koning gestelde termijn, een algemeen plan en bijzondere plannen van aanleg aanneemt; dat artikel 44, § 1, 2°, van diezelfde wet bepaalt dat een bouwvergunning vereist is voor het aanzienlijk wijzigen van het reliëf van de bodem, en dat artikel 45, § 5, eerste lid, van dezelfde wet als volgt luidt :

"Wordt een vergunning geweigerd of vernietigd om de enige reden dat de aanvraag onverenigbaar is met een in voorbereiding zijnd bijzonder plan van aanleg, dan vervalt de weigering of de vernietiging indien dit plan geen bindende kracht heeft verkregen binnen drie jaar na de weigering of de vernietiging van de vergunning";

dat uit bovenstaande bepalingen wel voortvloeit dat een bouwvergunning voor het aanzienlijk wijzigen van het reliëf van de bodem kan worden geweigerd indien er een bijzonder plan van aanleg in voorbereiding is waarmee de aanvraag onverenigbaar is; dat zij evenwel niet het verbod inhouden om een vergunning voor het aanzienlijk wijzigen van het reliëf van de bodem te verlenen;

2.2.3.3. Overwegende, voorts, dat de verzoekende partij ten onrechte de schending aanvoert van artikel 5, § 2, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, vermits dat decreet op het ogenblik van de bestreden beslissing nog niet in werking was getreden;

2.2.3.4. Overwegende, tenslotte, dat artikel 5.7. van de aan de vergunning gekoppelde voorwaarden bepaalt wat volgt :

"Het bekomen van deze vergunning ontslaat de aanvrager niet van de verplichting tot aanvraag van de vergunningen die door andere wetten of verordeningen zijn voorgeschreven";

dat die voorwaarde inhoudt dat de n.v. VANDERSANDEN slechts de graverij mag exploiteren indien zij alle vereiste vergunningen, dus ook een bouwvergunning heeft verkregen; dat die voorwaarde niet kan worden uitgelegd als zou die vennootschap eerst een bouwvergunning moeten hebben verkregen alvorens de thans bestreden graverijvergunning kon worden verleend;

2.2.3.5. Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat volgt dat het middel niet gegrond is;

2.3.1. Overwegende dat de verzoekende partij als derde middel aanvoert wat volgt :

"III. Motivering van het Ministerieel Besluit dd. 03.09.1987.

In de motivering van het Ministerieel Besluit dd. 03.09.1987, dat aan de N.V. VANDERSANDEN de exploitatievergunning verleent wordt volgende overweging in acht genomen :

'Overwegende dat het bedrijf reeds beschikt over de ministeriële vergunning nr. 4/63/B/422 van 7 juni 1963 op naam van de PVBA DENDERSTEEN voor de kadastrale percelen en eveneens beschikt over het besluit van het Schepencollege van Denderleeuw van 25 augustus 1976 voor de periode van 1 jaar op naam van de PVBA DESIMPEL voor de kadastrale percelen

N.V. VANDERSANDEN heeft in geen enkel opzicht enige relatie noch met de PVBA DENDERSTEEN, noch met de PVBA DESIMPEL, en kan in geen enkel opzicht inroepen dat de betreffende ministeriële en gemeentelijke beslissing aan haar in rechte werd doorgegeven ter uitoefening, noch werd in rechte verleend.

Voor zover in deze overweging wordt in aanmerking genomen dat de N.V. VANDERSANDEN deze betreffende vergunningen kan inroepen ter verrechtvaardiging van haar aanvraag, dient te worden opgemerkt dat de vergunning, in 1963 aan de PVBA DENDERSTEEN verleend, reeds einde de jaren zestig vervallen is daar PVBA DENDERSTEEN de werken gedurende meer dan twee jaar had stilgelegd en in dergelijke omstandigheid overeenkomstig art. 11 van het KB van 15 april 1959 een nieuwe toelating vereist is, welke nooit werd ingediend.

Betreffende de aan PVBA DESIMPEL verleende vergunning, dient te worden geacteerd dat deze vergunning, voor de duur van 1 jaar verleend, stipuleerde dat de PVBA DESIMPEL de betrokken percelen terug voor de landbouw diende geschikt te maken binnen de zes maand na afloop van de vergunning.

Verzoekster is heden hieromtrent in een rechts-geding gewikkeld met de N.V. DESIMPEL Steenbakkerijen, rechtsopvolgster van de PVBA DESIMPEL, voor de Rechtbank van Eerste Aanleg te Dendermonde, om reden van niet-uitvoering der verbintenissen tot in orde stelling der betrokken percelen door deze.

Te weerhouden is dat verzoekster tot op heden aan geen enkele verleende vergunning verbonden is noch wenst verbonden te zijn, en zich tegen het verlenen

van elke welkdanige vergunning, i.v.m. een aanvraag met betrekking tot het bekomen van de toelating om graverijen te ontginnen, verzet, zoals blijkt uit de door haar genomen beslissing dd. 04.11.1986 houdende het opstellen van een bijzonder plan van aanleg met betrekking tot het 'Ontginningsgebied', als dusdanig vermeld op het van toepassing zijnde Gewestplan, ter wijziging van de bestemming ervan; alle percelen welke ooit het voorwerp hebben uitgemaakt hetzij van een aanvraag tot bekomen van een vergunning hetzij van een vergunning, liggen in dit 'Ontginningsgebied'.

Derhalve kan men noch in rechte noch in feite de motivering van het Ministerieel besluit weerhouden aangaande de aangehaalde vergunningen, zodat deze in het Ministerieel Besluit gestelde motivering berust op dwaling, minstens op een verkeerde feitelijke voorstelling";

2.3.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat het opsommen van de reeds verleende ontginningsvergunningen voor de percelen in het betrokken gebied een onderdeel vormt van de procedure die de mijningenieur van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, administratie voor economie en werkgelegenheid, dienst natuurlijke rijkdommen en energie, volgde bij het opstellen van zijn verslag voor de hogere overheid, dat in het door de mijningenieur opgestelde onderzoeksformulier een rubriek met betrekking tot de reeds bestaande vergunningen dient te worden ingevuld, hetgeen in casu ook gebeurde, dat indien de aanvraag tot ontginning wordt toegestaan, de bestaande vergunningen voor het betrokken gebied meestal in de aanhef van het ministerieel vergunningsbesluit worden vermeld; dat zij er op wijst dat het aan de dienst natuurlijke rijkdommen en energie van het Vlaamse Gewest, die pas operationeel is sinds 1 juli 1983, niet bekend kon zijn dat de werken van de p.v.b.a. DENDERSTEEN gedurende meer dan twee jaar hebben stilgelegen, dat een objectief bewijs terzake door de verzoekende partij niet werd bijgebracht, en dat de vergunning van de p.v.b.a. DENDERSTEEN door de bevoegde overheid nooit werd ingetrokken, dat bovendien de aan die vennootschap vergunde percelen niet zijn

opgenomen in het ministerieel besluit van 3 september 1987, evenmin als de percelen eertijds vergund aan de p.v.b.a. DESIMPEL;

2.3.3.1. Overwegende, wat de grief betreft dat in de aanhef van het bestreden besluit ten onrechte wordt verwezen naar reeds vervallen vergunningen voor bedrijven waarmee de n.v. VANDERSANDEN geen uitstaans heeft, dat de desbetreffende overweging in het bestreden besluit luidt als volgt :

"Overwegende dat het bedrijf reeds beschikt over de ministeriële vergunning nr. 4/63/B/422 van 7 juni 1963 op naam van de P.V.B.A. DENDERSTEEN voor de kadastrale percelen, sectie B, nrs. 334a, 334b, 336, 337, 338a, 339f, 339g, 340, 341, 342c, 342e, 342f, 343a, 343b en eveneens beschikt over het besluit van het Schepencollege van Denderleeuw van 25 augustus 1976 voor de periode van één jaar op naam van de P.V.B.A. DESIMPEL voor de kadastrale percelen, sectie B, nrs. 342f, 342e, 342k, 339g, 339f, 337 en 338a";

2.3.3.2. Overwegende dat, in tegenstelling tot hetgeen de verzoekende partij voorhoudt, daaruit kan worden afgeleid dat de vergunningverlenende overheid wist dat de vergunning die op naam van de p.v.b.a. DESIMPEL was verleend slechts voor één jaar geldig was en dus op het ogenblik waarop zij de beslissing nam vervallen was; dat uit die overweging ook kan worden afgeleid dat de nummers van de kadastrale percelen waarop de vergunning van de p.v.b.a. DESIMPEL en van de p.v.b.a. DENDERSTEEN sloeg, niet dezelfde waren als die waarop de bestreden beslissing slaat; dat voorts uit de motivering van de bestreden beslissing zoals weergegeven sub 1.7. en zoals die overigens ook tot uiting komt in het advies van de mijningenieur waarop de bestreden beslissing is gebaseerd, blijkt dat de doorslaggevende beweegreden voor het verlenen van de vergunning is gelegen in bepaalde economische behoeften van het bedrijf in kwestie waaraan de overheid een groot belang

hechtte en dat het reeds al dan niet beschikken door de n.v. VANDERSANDEN over bepaalde vergunningen niet als decisief motief heeft gefungeerd; dat dienvolgens, zelfs zo de bewering van de verzoekende partij dat, voor wat betreft de in de geciteerde aanhef vermelde vergunningen, de n.v. VANDERSANDEN niet de rechtsopvolger zou zijn van de p.v.b.a. DENDERSTEEN en van de p.v.b.a. DESIMPEL, correct zou zijn en de geciteerde overweging een vergissing zou bevatten, die vergissing het bestreden besluit niet onwettig maakt;

2.3.3.4. Overwegende, wat de grief van de verzoekende partij betreft aangaande haar voornemen om de bestemming ontginningsgebied middels een bijzonder plan van aanleg te wijzigen, dat kan worden verwezen naar hetgeen bij de bespreking van het tweede middel werd gewezen;

2.3.3.5. Overwegende dat het derde middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twintig mei 1900 negenennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.